

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 1047/2022
12.10.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Дубравке Дамјановић, Милене Рашић, Светлане Томић Јокић и Бојане Пауновић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Снежаном Меденицом, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног - адвоката Владете Станковића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.173/21 од 09.03.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1. бр.99/22 од 19.07.2022. године, у седници већа одржаној дана 12. октобра 2022. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА - адвоката Владете Станковића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.173/21 од 09.03.2022. године и Вишег суда у Прокупљу Кж1. бр.99/22 од 19.07.2022. године, у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, док се исти захтев у преосталом делу **ОДБАЦУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Прокупљу К бр.173/21 од 09.03.2022. године окривљени АА оглашен је кривим због извршења кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1. Кривичног законика, за које дело му је применом одредаба чланова 64, 65. и 66. КЗ изречена условна осуда, тако што му је утврђена казна затвора у трајању од три месеца и истовремено одређено да се ова казна неће извршити уколико окривљени у року проверавања од једне године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело.

Истом пресудом, окривљени је обавезан да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Кж1. бр.99/22 од 19.07.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА - адвоката Владете

Станковића, а пресуда Основног суда у Прокупљу К бр.173/21 од 09.03.2022. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног АА - адвокат Владета Станковић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, конкретно због повреде закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП и због повреде кривичног закона из члана 439. ЗКП, с тим из образложења произилази да указује на повреду из члана 439. тачка 2) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и преиначи побијане пресуде, тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, и у седници већа коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члана 488. став 2. ЗКП), након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет, а након оцене навода изложених у захтеву, нашао:

Захтев је неоснован у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, док је у осталом делу недозвољен и нема законом прописан садржај.

Указујући на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче да је окривљени правноснажном пресудом оглашен кривим због кривичног дела прогањање из члана 138. став 1. тачка 1. КЗ и поред тога што радње које су му стављене на терет – снимање и сликање, те упућивање порука преко апликације вибер, односно упућивање разних погрдних коментара уз омаловажавање оштећене, не значе неовлашћено праћење у циљу физичког приближавања оштећеној противно њеној вољи. С тим у вези, у захтеву се наводи да неовлашћено фотографисање и увреда не представљају кривично дело из члана 138а став 1. тачка 1. КЗ због ког је окривљени оглашен кривим, већ кривично дело неовлашћено фотографисање из члана 144. КЗ и кривично дело увреде из члана 170. КЗ, док слање порука преко апликације вибер може евентуално представљати обележје кривичног дела из члана 138а став 1. тачка 2. КЗ, а не кривичног дела из члана 138а став 1. тачка 1. КЗ

Изложене наводе захтева за заштиту законитости, Врховни касациони суд није могао прихватити као основане, из следећих разлога:

Кривично дело прогањање из члана 138а став 1. тачка 1. КЗ чини онај ко у току одређеног временског периода упорно друго лице неовлашћено прати или предузима друге радње у циљу физичког приближавања том лицу, противно његовој вољи.

Имајући у виду да из чињеничног описа кривичног дела утврђеног у изреци правноснажне пресуде јасно произилази да је окривљени АА у периоду од почетка јуна 2020. године до 25.02.2021. године, са директним умишљајем и у урачунљивом стању, упорно неовлашћено пратио оштећену ББ и предузимао друге радње у циљу физичког

приближавања оштећеној, а противно њеној вољи, тако што је пратио оштећену готово свакодневно, снимао је и сликао и упућивао јој поруке преко апликација „вибер“, те позивао са скривених бројева и упућивао разне погрдне коментаре, омаловажавајући оштећену, а све противно њеној вољи, при чему је био свестан свог дела, хтео његово извршење, и био свестан противправности и забрањености дела, то по оцени Врховног касационог суда у овако описанима радњама окривљеног стоје сви битни, како субјективни тако и објективни, елементи кривичног дела прогањање из члана 138а став 1. тачка 1. КЗ, због ког је правноснажном пресудом оглашен кривим.

Из наведених разлога, неосновано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП на штету окривљеног и истиче да у његовим радњама нема елемената предметног кривичног дела, већ евентуално кривичних дела из члана 144. КЗ, из члана 170. КЗ или из члана 138а став 1. тачка 2. КЗ.

У преосталом делу, исти захтев је одбачен као недозвољен, односно због тога што нема законом прописан садржај.

Наиме, бранилац окривљеног у уводу захтева за заштиту законитости истиче повреду закона из члана 441. став 3. и 4. ЗКП, због којих је подношење захтева дозвољено окривљеном преко браниоца. Међутим, како у образложењу захтева бранилац окривљеног уопште не наводи у чему се ове повреду закона састоје, то Врховни касациони суд, који сходно одредби члана 489. став 1. ЗКП правноснажну одлуку и поступак који је претходио њеном доношењу испитује у оквиру разлога, дела и правца побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, налази да у овом делу поднети захтев нема прописан садржај у смислу одредбе члана 484. ЗКП, која налаже обавезу навођења у захтеву за заштиту законитости разлога за његово подношење, а што у случају истицања повреду закона подразумева не само одређење о којој повреди закона је реч, већ и у образложење у чему се та повреда конкретно састоји. Стога је захтев у овом делу одбачен јер нема законом прописан садржај.

У образложењу захтева, бранилац указује и на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП, те на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање, односно на повреду члана 440. ЗКП, истицањем да је првостепени суд погрешно утврдио да је окривљени инкриминисане радње предузео у циљу физичког приближавања оштећеној, те да је пропустио да утврди када и где је окривљени пратио оштећену. Како наведене повреду закона (из члана 438. став 2. тачка 2) ЗКП и из члана 440. ЗКП) сходно члану 485. став 4. ЗКП не представљају законом дозвољене разлоге за подношење захтева за заштиту законитости окривљеном преко браниоца, то је Врховни касациони суд захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног у овом делу одбацио као недозвољен.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП у делу у којем је захтев одбијен као неоснован, на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен као недозвољен, те на основу члана 487.

став 1. тачка 3) у вези члана 484. ЗКП у делу у којем је захтев одбачен јер нема законом прописан садржај, донета је одлука као у изреци пресуде.

**Записничар-саветник
Снежана Меденица, с.р.**

**Председник већа-судија
Невенка Важић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић